

En blöt avmönstring

Håkan 1965

När vi avmönstrade Fermland i Wilhelmshaven den 2 januari 1965, var vi ett gäng som skulle vidare till Antwerpen för nya påmönstringar. Vi var ju då både smått nyrika och glada till humöret. Lite rund under fötterna så kom jag i bråk med någon från besättningen - minns inte vem - men detta slutade i att jag och en flaska av någon sort tog en taxi från Oldenburg till Antwerpen - och där rök min nyrikedom. Hur sen delar av besättningen från Fermland spreds ut i Antwerpen och vart dessa tog vägen har jag inget minne av.

Själv mönstrade jag den 8 januari 1965 på en båt i Antwerpen med okänt namn, som tillhörde Red. AB Transmarin. Där ombord jag genast blev kompis med en kille som hette Dieter Pralle som var från Braunschweig.

Båten skulle avgå bara några timmar efter att jag mönstrat på, men jag och Dieter ansåg att vi skulle hinna till en hamnkrog och svepa några öl innan avgång. Jag minns att Diana Ross ljöd från jukeboxen. Vi missade båten med bara några minuter. Det fanns inte tid för båten att vänta då tidvattnet bestämde avgången. Där stod vi halvfulla och akterseglade och utan pengar.

Vi fick kontakt med någon från konsulatet som skulle fixa så att vi i smyg kunde transporteras till Vlissingen, som ligger i Holland just utanför Belgiens gräns. Vlissingen var ju den plats lotsen steg av och på. Vi stoppades in i en minibuss utan fönster tillsammans med en låda öl, dörren låstes och vi skulle smusslas över till Holland.

Det gick ingen större nöd på oss i bilen förutom att vi blev lite nödiga efter all öl och efter en tid stannade bilen - i vad vi trodde var Vlissingen. Vi bankade vilt på dörren för våra behov var stora, när dörren öppnades och där stod två tulltjänstemän och tittade förvånat på oss där vi stod med benen i kors och med ögon som liknade pingisbollar. Problemet här var att vi var på tullstationen i en liten stad som heter Putte. Vi blev transporterade till en Polisstation. Vi behövde inte sitta så länge där för någon lyckades prata oss fria och färden fortsatte mot Vlissingen.

På redde en bra bit utanför Vlissingen låg båten till ankars och väntade på oss. Denna gång stuvades vi ner i lastutrymmet på en mindre bogserbåt fortfarande tillsammans en med vår öllåda. Sjön var grov och när bogserbåten var halvvägs ute så lättade vår destination ankar och drog iväg. Kanske det var lika bra att i detta läge bli akterseglad då den avhyvling som väntade oss inte skulle bli nådig.

Vi blev nu placerade på ett tåg. Synen var nog inte grann. Två halvfulla sjömän i skitiga kläder och med en stor kniv i bältet med en öllåda som enda bagage. Dieter och mina vägar gick åt

olika håll någonstans i Tyskland där han steg av tåget. Minnet jag har av honom är hans namn och adress som han skrev i min sjöfartsbok. Min tågresan fortsatte till Avesta.

Efter jag slickat alla sår tog jag mig till Göteborg och mönstrade på vintankern Vinia den 9 februari 1965 efter en intervju i rederiets lokaler där jag garanterat att jag var nykterist. Fast då med två fingrar i kors bakom ryggen...

Nedtecknat i september 2009 av
Håkan Björklund
Jungman på Fermland 1964
hakan(snabel-a)startronic.se

PS/ Erhöll mitt bagage med alla mina ägodelar två år efter denna händelse och helnykterist är jag sedan 25 år tillbaka. Ds/